(516) "चह परिकल्कने" (X-चुरादिः-1867. सक. सेट्. उभ.)

कथादिरदन्तश्च ।

'चहयेच्चहतीत्येते चहेः स्तां परिकल्कने ॥' (श्लो. 196) इति देवः ।

चहकः-हिका, चिचहयिषकः-षिका ; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि पूर्वलिखितचौरादिकचहयतिवत् (516) ज्ञेयानि । चहम् २, चहयित्वा २, इति णमुलि एकमेव रूपम् । 'चिण्णमुलोः—' (6-4-93) इति नात्र प्रवर्तते । अस्यादन्तेषु पाठादल्लोपस्य स्थानिवद्भावेन व्यवधानात्, णित्परत्वाभावात्, 'अत उपधायाः' (7-2-116) इति वृद्धिर्न भवति । अतः रूपेषु न विशेषः । चुरादावेव पुनः पाठस्य फलं तु—अस्य धातोः चङि अचचहत्—इति, पूर्वपठितस्य (516) धातोः अचीचहत् इति च रूपभेद इति ज्ञेयम् ।

(517) "चायृ पूजानिशामनयोः" (I-भ्वादिः-880. सक. सेट्. उभ.)

चायकः-यिका, चायकः-यिका, चिचायिषकः-षिका, [1]चेकीयकः-यिका ;
चायिता-त्री, चाययिता-त्री, चिचायिषिता-त्री, चेकीयिता-त्री ;
चायन्-न्ती, चाययन्-न्ती, चिचायिषन्-न्ती ; —
चायिष्यन्-न्ती-ती, चाययिष्यन्-न्ती-ती, चिचायिषिष्यन्-न्ती-ती ; —
चायमानः, चाययमानः, चिचायिषमाणः, चेकीयमानः ;
चायिष्यमाणः, चाययिष्यमाणः, चिचायिषिष्यमाणः ; चेकीयिष्यमाणः ;
[2]प्रचाः-प्रचौ-प्रचाः ; — — —

---

1. 'चायः की' (6-1-21) इति यङि कीभावः । द्वित्वे, अभ्यासस्य चुत्वे, 'गुणो यङ्लुकोः' (7-4-82) इति गुणः ।

2. क्विपि, 'लोपो व्योर्वलि' (6-1-66) इति वलि लोपे, सुपि रुत्वविसर्गौ । आकारान्तोऽयं शब्दः ।